

מ"ת 43757/01/17 - מדינת ישראל נגד סאמי עווידה,

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 43757-01-17 מדינת ישראל נ' עווידה(אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 2017/2017

בפני
המבקשת
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים
נגד
המשיב
סאמי עווידה,
ע"י ב"כ עו"ד גיגי

החלטה

המשיב שוחרר בתנאים ביום 24.1.2017, וזאת לאחר שנמצאו ראיות לכאורה למעורבותו בגניבה בצוותא של רכב ובנסיון להכשלת שוטרים. כחודש ויומיים לאחר החלטה זו הגיש הסניגור בקשה לעיון מחדש בהחלטה, במובן זה שהוא מבקש לבטל את מעצר הבית כליל תוך הותרת ערבויות, ולחלופין, להותיר על כנו מעצר בית לילי בלבד, וזאת לנוכח חלוף הזמן, היעדר הפרות והיעדר עבר פלילי. המדינה מתנגדת לשחרור וטוענת שיש לדחות את הבקשה על הסף בהיעדר התקיימו מי מתנאי סעיף 52 לחוק המעצרים, הנוגעים לחלוף זמן, נסיבות חדשות או עובדות חדשות.

צודקת המדינה בטענותיה, שכן אין מתקיימים מי מתנאי הסעיף האמור: בוודאי שלא חלף זמן מספיק מאז החלטת השחרור, ובוודאי שאין כל מידע חדש או נסיבות חדשות שלא נלקחו בחשבון בעת מתן ההחלטה על שחרור. הכלל הוא קיום דיון בבקשה לעיון חוזר, אלא אם מדובר בבקשה שעל-פניה אינה עונה על תנאי הסף, כפי מדובר במקרנו. בהקשר זה מפנה לבש"פ 7146/15 **נפטלוביץ' נ' מ"י**, שם נקבע:

"דומה כי הדעה הרווחת בפסיקה, דעה שאף אני שותפה לה, גורסת כי לא תתקבל החלטה בבקשה לעיון חוזר מבלי שהתקיים בה דיון, **אלא במקרה חריג שבחריג שבו באופן מובהק אין ולו ניצוץ ראשוני של התאמה לתנאים לקיומו של עיון חוזר**, כדוגמת בקשות חוזרות ונשנות המוגשות במעין "שיטת מצליח" (ראו: בש"פ 1097/06 ביניב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ד (9.2.2006); בש"פ 2586/13 אלרואי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 7-8 (24.4.2013))" (מיום 15.11.2015, פסקה 19 - ההדגשה הוספה).

לאחר דברים אלה ויחד עמם, בהתחשב בהיעדר הפרות, ועל-מנת לתת מוטיבציה למשיב לשמור על תנאי השחרור כפי שעשה עד כה אני קובע כי אם עד ליום 5.4.2017 לא יירשמו הפרות כלשהן, אתיר את יציאת המשיב מהבית ללא פיקוח בין השעות 07:00 - 19:00, כאשר בין השעות 19:00 - 07:00 למחרת, ישהה בתנאי מעצר בית לילי מפוקח

במקום מעצר הבית הנוכחי.

המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ז, 06 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.